

Gorenjec

J. R. Z.

Kresna noč nam je prinesla novo smer naše notranje politike.

Voditelji, ki so uživali zaupanje širokih plasti ljudstva, so se združili v skupni misli, da je treba državi zagotoviti notranji mir in rešiti njeno gospodarstvo iz zavoženega kolovala. Vsi pa so se zavedali, da se notranjega miru ne da doseči z nasiljem, denunciacijami in nepriznanjem narodnih osobnosti in tradicij; vedeli so, da zavoženega gospodarstva ni mogoče popraviti z novimi davki in bremenji, kakor se je preje dogajalo. Zavedali so se težkega položaja, v katerem so dobili vso državno upravo, pa so kljub temu pogumno pristopili k državnemu krmilu in skušali zaustaviti širjenje večjega sovraštva med lastnimi državljanji v državini in preprečiti gospodarsko katastrofo, ki je pretila državi in državljanom.

Prevzeli so to pasivno zapuščino po JNS. Vpostavili so zopet zaupanje ljudstva v oblasti in dali svobodo, kakoršna je po obstoječih zakonih sploh mogoča. Tudi v gospodarstvu so storili vse, kar je bilo pri obstoječih razmerah sploh možno.

Izkazalo pa se je, da niti v notranji politiki niti v gospodarstvu brez sprememb političnih zakonov, ki naj bi zlasti omogočili svobodo zborovanja, tiska in volitev, ni možno ustvariti zdravih temeljev za popolni sporazum in popolno enakopravnost med Slovenci, Hrvati in Srbi. Tudi aparat sedanje državne uprave se je izkazal preokoren in manj sposoben, da bi mogel ustvariti trajne pogoje za zaupanje ljudstva do državne uprave in za boljše gospodarstvo.

Za odpravo vseh teh pomanjkljivosti pa ne zadostuje samo voditelj, ki sicer uživa zaupanje vsega naroda, ampak je potreben združenje vseh onih, ki vidijo v teh voditeljih prave zastopnike naroda. Le v organizaciji vseh onih poštenjakov, ki hočejo te nezdrave razmere v naši državi enkrat za vselej odpraviti, ki pa se zavedajo tudi odgovornosti za sodelovanje na državni oblasti, je mogoče ustvariti zanesljivo sredstvo za izvedbo nove smeri naše notranje politike. Brez take organizacije ni prave demokracije, brez prave demokracije pa ni svobode.

Ko se je združila bivša SLS z bivšo radikalno in muslimansko stranko v skupno radikalno zajednico, je naš narod takoj razumel smisel in dalekosežen pomen te nove organizacije. Brez uradnega pritiska in groženj je naš narod po svoji ogromni večini pristopil k novi stranki ter s tem dokumentiral, da razume pomen programa nove stranke, saj temeljni nazori programa te stranke med drugim pravijo, da mora materialno stanje dvigniti s podkrepljevanjem pridobitne zmožnosti ljudstva in s pravično razdelitvijo državnih bremen. Stranka si bo prizadevala v svrhu, uresničenja tega programa izvršiti potrebne reforme in državi v najkrajšem času. Stranka je mišljenja, da je načelo samouprave v širokem obsegu najboljši sistem za ureditev državne uprave v smislu ljudskih želj in potreb. Državno upravo in upravljanje države je treba tako urediti, da se da posamezno krajem možnost, da svoje krajevne potrebe, upravne, gospodarske, finančne, kulturne in druge sami urejujejo, v kolikor so v zvezi z dotičnimi kraji, seveda na način, da krajevna uprava ne pride navzkriz z državo, njenimi nameni in potrebami. Vse državne oblasti morajo biti enako pristopne tako Srbom, kakor Hrvatom in Slvencem. Po teh nazorih programa je neobhodno potreben medsebojno zaupanje med Srbi, Hrvati in Slovenci. Vporabljati se ne smejo preživele metode in s tem ustvarjati nove občutljivosti.

Organizacija stranke pa se povoljno razvija tudi v ostalih delih države. Na-

segla ljudstva ni strlo nobeno preganja, maloštevilni so bili oni, ki so se radi koristi in iz bojazni pridružili opričnikom in prisklednikom. Manj odpora so pokazali nekateri prvaki bivše radikalne stranke, katerih precešen del je pač špekuliral na dve strani. Toda spekulacija z ljudstvom se jim ni obnesla; ker se jih pri organizaciji nove stranke ni moglo tako vpoštovati, kakor bi oni žeeli, so se seveda nekoliko pokujali, toda tudi to se jim ni izplačalo. Tudi srbski narod odklanja ljudi, ki v stranki vidijo le sredstvo za svoje špekulacije. Tudi oni so morali spoznati, da ne bodo več igrali prve vijoline, da pa jim narod ne prepoveduje sodelovanja, če bodo brez vsake špekulacije hoteli po svojih zmožnostih sodelovati pri vpostavitvi notranjega miru in gospodarstva ter pametne preureditve naše uprave.

Po načelih resnične demokracije se stavljeni pravila omogočajo ljudstvu, da samo določa svoje zastopnike in voditelje. Kdor ni član vsaj ene krajevne organizacije, ne more biti mandatar stranke. Končno odloča le narod sam. Kdor torej išče narodovega zaupanja, mora pač imeti čisto vest in čiste roke. Ta način izbiranja zastopnikov vodi sam po sebi do razčiščenja naših nezdravih političnih razmer.

Z vztrajnostjo in požrtvovanjem, s kakršnim je vzdržal v preteklih dneh sodeluje naš narod tudi sedaj pri težkem delu vpostavitve svobode in gospodarstva. K temu sodelovanju pa vabi tudi one, ki so spoznali pogubne metode voditeljev brez naroda in ki hočejo pripomoči, da se izvede program stranke in popravijo vse krivice in se postavita pravica in poštenje na prvo mesto.

POPRAVEK

Velegjeni gospod
Karl Erzen,
odgovorni urednik tednika "Gorenjec"
v Kranju.

Z ozirom na članek priobčen v Vašem listu z dne 9. novembra 1935 štev. 45 na prvi strani v drugem in tretjem stolpcu pod naslovom "Slike iz Kranja — Čudni pravni nazori" zahtevam v smislu čl. 26 odst. 2 in 3 ter čl. 27 zakona o tisku z dne 6. 8. 1925, da priobčite v prvi ali drugi prihodnji številki Vašega lista sledeči:

popravek:

V cit. članku navajate dobesedno: "... zlasti, če bi šlo za kakšno hudo stvar, kakor so bile recimo sodbe v senčurskem procesu, ki so imele za predmet tako strašne dogodke, da se ne bi smeles po mnenu našega g. Pirca "druge zbrisati, kakor samo s krvjo".

Ni res, da bi bil takega mnenja in ga tudi napram nikomur nisem nikdar izrazil.

V Kranju, dne 12. novembra 1935.
C. Pirc.
Priporočeno
s povratnico!

Velegjeni gospod
Karl Erzen,
odgovorni urednik tednika "Gorenjec"
v Kranju.

Z ozirom na članek priobčen v Vašem listu z dne 2. novembra 1935, štev. 44 v drugem, tretjem in četrtem stolpcu pod naslovom "Veliki Kranj" zahtevamo v smislu čl. 26 o tisku in čl. 9 zakona o izpremembah in dopolnitvah zakona o tisku z dne 6. 8. 1925, da priobčite v prihodnji številki Vašega lista sledeči:

popravek:

Ni res, da se je za proučevanje tega vprašanja (sc. priklopitve okoliških vali) odločil samo pet članski odsek, ker se sedem-članski ni mogel sestaviti, ampak je res, da bi se sedem-članski odsek lahko sestavil iz odbornikov občinske večine, ki je pa hotela pritegniti k odgovornemu sodelovanju tudi zastop-

nike občinske manjšine, ki so pa prevzem te odgovorne funkcije odločili občinski odbor pa ni smatral za potrebno ta odsek pomnožiti še s člani občinske večine.

V Kranju, dne 12. novembra 1935.

Občina Kranj:

pečat

Anton Engelmann C. Pirc
obč. delovodja. predsednik občine.
Priporočeno
s povratnico!

Beraška nesreča vsepovsod

V zadnjem času je postal naval beračev na naše mesto tako velik, da so že skoraj upravičene pritožbe proti tej nadlogi. V Kranju n. pr. je njihov "uradni dan" petek. Na ta dan obišče posamezne trgovine in privatne urade do 100 in še več beračev, potrebnih in nepotrebnih. Vrh tega se pa med tednom oglasi še vsak dan kakšen projek, tako da pravzaprav ni ves teden miru pred temi obiski. Poznamo naše ljudi in njihovo darežljivost ter vemo, da radi pomagajo potrebnim; zato smo tudi prepričani, da ne tarnajo nad beraško nadlogo radi kakih egoističnih ozirov, ampak jih k temu silijo popolnoma drugi oziri. Ravno sedaj, ko se bliža zima, je to vprašanje še bolj pereče, in ne bo na odmet, če se cela javnost pozanima za to res važno vprašanje.

Dejstvo je, da imajo naše občine precejšnje število starih iznemoglih in revnih ljudi, ki so izključno vezani na miloščino dobrih ljudi. Za take navadno skrbi občina na ta način, da jim dobroči pri vsaki hiši gotovo število dni prehrane in prenočišča. Takim bi bila torej potrebna samo še obleka. Za to naj bi skrbela deloma občina, deloma pa dobrodelne organizacije, kjer te obstajajo. Tako bi izostala vsakršna potreba beračenja pri teh revežih. Drugače je seveda z brezposelnimi, ki so še dela zmožni. Ti reveži so res večkrat prisiljeni beračiti, da si ohranijo golo življenje, čeprav bi tudi tega ne bilo ravno treba snričo tolifik delavskih ustanov javnega in privatnega značaja, da jim niti imen ne vemo.

Te ustanove naj bi predvsem posegle odločilno v to vprašanje.

Veliko se je že pisalo o tem perečem vprašanju in na naš "veliki besednik" Finžgar nam je posvetil prav v globino te naše narodne rane. Kljub temu se nam zdi, da se naša javnost prav nič ne zmeni, da bi to vprašanje dokončno rešila. Kdor dobiva dan za dnem take obiske in gleda med resničnimi reveži tudi prave profesionalne potepuhe, ta ne more ostati ravnodušen. Danes je prosjačenje postal nekaterim ljudem zelo doprinosen poklic. Najbolj žalostno pa je to, da starši pošiljajo svoje otroke na beračenje. To so otroci v predšolski dobi od 5 do 7 let. Kaj vendar misli naša oblast, da dopusti in mirno gleda kako se otroci že v mladostni dobi uče pohajkovanja in brezdelja? Kdo bo takega otroka, ko doraste, učil dela? Ali ne bodo nekoč ti nesrečneži polnili prisilne delavnice in ječe? Ne zapirajmo oči pred tem vprašanjem! Ce že drugega ni mogoče storiti, potem naj se vsaj otrokom prepove in prepreči beračenje. Tudi ni treba, da nekateri projekti v največjem mrazu vodijo s seboj male otroke napol gole, ue vedno iz potrebe, ampak popolnoma v reklamne svrhe.

Apeliramo na naše občine, da sklicejo anketo glede rešitve problema beračenja. Pri tej anketi naj bi sodelovalle predvsem naše humanitarne organizacije, katere gotovo vodijo ljudje globalnega socialnega prepricanja pa tudi zdravega in treznega vzgojnega preverjarka. Ne gre tukaj samo za to, kaj bo oni ali ta nesrečnež danes jedel, ali kje se bo v trdi zimi ogrel. Tu gre za vse večja in važnejša vprašanja, za vzgojo teh revežev in za njih bodočnost.

Št. 46. Leto XIX. - Kranj, 16. novembra 1935.

Uredništvo in uprava je v Kranju, Strossmayerjev trg štev. 1. Telefon št. 73. "Gorenjec" izhaja vsako soboto. Dopise sprejema urešništvo do srede zvečer. Rokopisi se ne vratajo. Nefrankiranih pisem ne sprejemamo. — Naravnina za "Gorenjca": celotno 40 Din, polletno 20 Din, četrtletno 10 Din, pos. št. 1 Din.

List za gospodarstvo, socialno politiko in prosveto

Občine naj bi si resno stavile vprašanje: ali ne bi bilo mogoče, da vsaka občina svoje reveže sama preskrbi ter ima pri tem tudi kontrolo nad njimi? Mogoče bi se dalo to izvesti tem lažje, če bi srezka načelstva ne dovoljevala pobiranje milodarov ljudem ki prihajajo k nam iz cele države. Ti naj bi skušali premestiti olajševanje svojih težav v svoj domači kraj.

Verujemo, da se bodo našle osebe ki imajo dovolj vpogleda v težko socialno stran tega vprašanja in da to res ne bo ostalo samo ideja, ki ne bi našla svojega ostvaritelja,

† Angela Hafnerjeva

Na svojem rojstnem domu v Savskem predmestju je umrla dne 15. novembra gospodična Angela Hafnerjeva, ki je dolgo dobo let služila v sosednem Smartnu. Pokojna gospodična Angela je bila vzor krščanske učiteljice, kakršnih si želijo naši ljudje. Sama je bila iskreno versko vzgojena in je verna ostala vse svoje življenje. Začela je bila kot vzorna učiteljica, ki je dosegla v šoli krasne uspehe. Otroci so jo srčno ljubili in ji bili iz sreva vdani; to se je pokazalo posebno tedaj, ko je moralna zapustiti smartinske otroke in oditi v St. Lenard nad Laškim. Pokojna gdčna Angela se je zavedala, da poklic učiteljice ne obstaja smo v tem, da vije v otroške glave raznovrstno znanje, kakor žal mnogi vzgojitelji pojmujejo svojo vzgojno nalogu. Ona je bila prepričana, da obstaja poklic učiteljice predvsem v tem, da vzgoji otroke za dobre, plemenite in krepostne člane človeške družbe. Toda ta velik cilj je pa mogoče dosegči edino le s temeljito versko vzgojo. Njen pouk, posebno njen lastni živiljenjski zgled ni nikdar podiral verske vzgoje, ampak nasprotno, odlično je vedno sodelovala pri verski vzgoji njej zaupanih otrok. Zavedala se je, da so ji starši izrecili svoje drage otroke v vzgojo in pouk; ona je pač vse storila, da bi bili dobri in pošteni, da bi bili prav posebno dobri kristjani. In ravno ta okolščina je bila tista, da so pokojno gospodično Angelo tako spoštovali in ljubili, otroci, kakor tudi starši otrok. Vsa je živila za šolo in silno težko ji je bilo, ko ni mogla več hoditi v šolo.

Pokojna gdčna Angela se je zavedala, da more in mora svojemu narodu koristiti tudi izven šole. Že tekom svojih študijskih let je rado sodelovala pri katoliških kulturnih društvin in sicer v Kranju in Smartnem. Spomnimo se le, koliko truda in žrtev je položila v delo za orloško organizacijo. Neštetokrat je predaval dekletom, jih učila iger, kremenite vzgoje in olikanega nastopa. Pri vseh večjih povojnih prireditvah v Kranju in Smartnem je bila zavetna in pomagala.

Posebno pa nam je imponirala pri pokojni Angeli njena doslednost in neomahljivost. Bila je sama strogo katoliško vzgojena in na tem stališču je ostala tudi tedaj, ko je to za učiteljico lahko postalo nevarno. Pri njej nismo nikdar opazili najmanjše omahljivosti ali tako priljubljene oportunitete, ona je ostala zvesta svojim katoliškim načelom. Povdariti pač moramo, da imamo malo tako značajnih ljudi, kakor je bila pokojna. Vedela je, da se za njo pripravljajo persecucije, toda zaradi tega ni za las popustila od svojega preprica. Da bi pokojna gdčna Angela komu kaj hudega prizadela, nismo nikdar slišali. Njeno delo je bilo delo Bogu v čast blaginjačemu v dobro. In vendar so se našli kriminalni tipi ljudi, katerih je bila požrtvovnost, pridnost, vzor in izven šole, jeklično versko živiljenje pokojnice, tra v pesti. Šestnajst leta mora zapustiti Smartnja in je bila po "slabeni poteri" prestavljena v St. Lenard nad Laškim. Ta prestavitev je na njej gibko zdravje katastrofalno vplivala, še poseklo. Isto je smrtno nevarno zbolela in vsi so mislili, da bo že tedaj podlegla. V letosnjem poletju se je njen zdravje sicer nekoliko zboljšalo, toda pokazalo se je samo navidezno. Polna upov in veselja do dela je z letosnjem jesenjo začela poučevati na smartinski šoli, kamor je bila med bolezljivo prevedena.

Toda dolgo ni mogla vzdržati. Fustiti je moralno šolo in predverjarkinjim je dokončala tek svojega življenja, ki je bilo posvečeno Bogu in narodu. Umrla je kot žrtev nemoralnih političnih metod polpretekle dobe.

Počivaj v miru blaga duša! Preostalem naše sožalje!

100.000 Din.

Poročali smo, da je pri zadnji občinski seji g. Pirc poročal, da mestna občina nima na razpolago sto tisočakov, da bi s tem denarjem delala „štimumung“ za svoje poslovanje. Že tedaj smo prosili g. Pirca, da nam to zadevo pojasni, ker se javnost za njo zelo zanima. Pričakovali smo tudi, da se bo mogoče oglasil kdo, ki bi nam mogel pojasniti to zadevo, posebno še, ko je „Gorenjec“ v zadnjih številki na takoj viden način spraševal za pojasnilo. Vendar ni bilo uspeha.

Tudi oficijelno poročilo o zadnji občinski seji v „Slovenskem Narodu“ ni niti omenilo to izjavo g. Pirca, še manj pa odgovorilo na naše vprašanje. Vsled tega se bojimo, da bo odgovor na naše vprašanje sploh izostal. Ker se pa kranjska javnost zelo zanima, kaj je s temi tisočaki, skuša na vse načine dobiti točne podatke o tem, ali je morda res kdo dobil 100.000 Din. da bi „štimumung“

delal, kedaj in pod kakšno pretvezo. Mogoče g. Pirc, ki tako rad namiguje, da „drugi delajo, ker so plačani“ misli na kake konkretnе tisočake, in če misli, na katere? Nas je začela ta zadeva s sto tisočaki res zelo zanimati. Ker smo mnenja, da gospod Pirc ne govori kar tako brez vsake podlage in ker so sio tisoči res že lepa vsota, bo za razčiščenje kranjskih prilik vendarle dobro, če bi se o teh tisočakih v Kranju malo več pomenili in če bi nam g. Pirc odgovoril na tako „vidno“ vprašanje v zadnjem „Gorenjeu“.

Upamo, da bo g. Pirc dosleden v svoji sodbi o „Gorenjeu“ ter se bo oziral na njega tudi v tej zadevi in spregovoril jasno besedo, ker smo prepricani da spada on v red njegovih najzvestejših brašev, kateremu ni sodba in poročilo „Gorenje“ popolnoma indifferentno; če ne drugače pa vsaj s povrakom.

Tedenske novice

KRANJ

Društvo posestnikov novih hiš v Ljubljani — podružnica za Kranj in okolico je imelo dne 10. nov. 1955 ob 15. uri svoj ustanovni občni zbor v dvorani hotela „Stara pošta“ v Kranju. Udeležba je bila povoljna, društvo steje že do 50 članov, kar je seveda še premalo.

Ustanovnemu zbornu je predsedoval g. Krelj, iz Ljubljane pa sta se udeležila tega zborna gosp. dr. Kodre, mestni magistratni višji svetnik in gosp. Kos. Obrazložila sta program, ki stremi za tem, da se obrestna mera in zgradarina za nove hiše znova. Pristopnina znaša 20 Din, članarina pa se bo šele v letu 1956 pobrala in znaša letno 20 Din. Društvo bo izdajalo časopis, ki ga bo vsak član prejemal brezplačno, kar je vsekakor važno, kajti list bo stalno obravnaval vsa važna vprašanja tako, kakor v drugih listih ni mogoče. Izvršile so se tudi volitve po listah A in B, nakar je sporazumno in enoglasno bila določena lista A, ki je določila kot društvene funkcionarje gos.: Krelj Franc, Kranj Varl Stefan Klanec, Klemenc Franc Kranj, Istenič Štefan Kranj, Bašar France Stražišče, za namestnike so bili določeni Ramšak Ivan Zlatopolje, Brešar Andrej Čirčič, in Strupi Primož Naklo. V nadzorstvo so bili določeni: Rotar Filip Kranj, Krule Rudolf Klanec in Grašič Ignacij Kranj. V razsodišče je bil določen g. Torkar Janko Kranj.

Zanimiv je bil pogled na udeležence, ki se jim še po večini pozna prestani napor dela. To ustav-

navljanje podružnice posestnikov novih hiš naj se ne smatra kot kako objeto manj ustanavljanja društva. Ti možje zaslužijo nekaj več obzira. Ali so gradili v prvih povojnih letih, ko je bil material v delavstvu drag, ali pa že v času gospodarske stiske, ko je odnesel kapitalist groš na varno, sam sebi pa je rezal še kupone. Ti ljudje so povzročitelji ukinitev stanovanjske zaščite, ti ljudje so imeli pogum in niso bili „cagovci“ da so ob največjih žrtvah zgradili majhen ali srednje velik dom za se in še za koga drugega. V skrajnem potmanjkanju stanovanj je vlada dne 8. 2. 1928 — v kateri je bil tudi dr. Gosar — vnesla določila, da se mesto osnovnega in dopolnilnega davka od novih hiš plačuje samo 5% od čistega dohodka najemnine kot zgradarina. Pa prišlo je kmalu drugače in če se ne najde skorajšnja odpomoč, bo velika večina teh posestnikov novih hiš, ki so zgrajene često z osebnim delom in naporum, na dolg, ob vse. Neprimerno v boljšem položaju je bil posestnik stare hiše, ki si jo je pridobil v normalnih okolčinah z nakupom, ali ki jo je morda podeloval. Že iz tega je videti, da društvo posestnikov novih hiš ni kaka manja ustanavljanja nepotrebnih društav, temveč da je tako društvo v resnicu potrebno.

Vsi ki se žele včlaniti, naj pridejo v soboto dne 16. nov. 1955 v restavracijo Peterlin, hotel „Kranjski dvor“, kjer bodo ob 20. uri zbrani vsi funkcionarji podružnice. Delati moramo po

opravičenem geslu: „Če smo to prestali, da smo se rešili iz tuje hiše v lastno, rešimo se še s tem, da se branimo, da ne pridemo zopet v tujo hišo.“

Gradbeno gibanje. Čujemo, da je mestna hranilica v zadnjem času v svoji hiši izvršila velike adaptacije, ki jih pa na zunaj ni videti. Škoda, da ni dala prenoviti svoje fasade, ki je tudi potrebna popravila. V kako velikem obsegu so bile notranje adaptacije se da sklepati iz okolnosti, da se je menda porabilo samo železnine in podobnega materiala za cca 19.000 Din, kar je vse dobavil član ravnateljstva in obenem trgovcev.

Pomočniški izpit!

Skupno združenje obrtnikov v Kranju obvešča svoje člane, da se vrše pomočniški izpit dne 12. decembra t. l. Prijave sprejema pisarna združenja najkasneje do 25. novembra t. l.

Prosvetni večer. G. Mirko Javornik iz Ljubljane bo dne 21. t. m. ob 8. uri zvečer predaval v Ljudskem domu o Abesiniji. Seznanil nas bo z evropsko, zlasti angleško in italijansko kolonialno politiko. Abesinija je edina še samostojna država v Afriki, ki ni vpletena v to politiko. Prikazal nam bo Abesinijo v njeni zgodovini s prebivalstvom, njene naravne krasote, izobrazbo, poljedelstvo, obrt in trgovino. Tudi stremljenja sedanjega cesarja Hajle Selasija za neodvisnost in povzdigo Abesinije nam bodo nazorno prikazana. Ker je tvarina tako aktualna, bo gotovo privabila veliko število poslušalcev.

Najljudski univerzi predava v nedeljo 17. t. m. ob 9. uri dop. v gimnaziji telovadnici višji drž. tožilec univerz. docent dr. August Munda o odpravi plodu.

Fantovski odsek prosvetnega društva v Kranju se bo ustanovil ter je bil dne 15. t. m. na sestanku že izbran pripravljalni odbor, ki bo izvedel organizacijo ter res tako nujno potreбne ustanove za naše fante.

Odsek bo imel redne sestanke vsakih 14 dni in to v sredo zvečer ob 8. uri. Prihodnji sestanek bo 20. t. m.

Ali si že ogledal, bogato zimsko zalogo sukenj, oblek in perila v trgovini A. Jazbec — Kranj?

Znana tvrdka „Soko obleke“ si je uredila v Kranju novo prodajalno v hiši ge. Šavnik, poleg lekarne v Presernovi ulici 11.

Nova „Soko“ prodajalna je lepo urejena, ter ima lepo moderno izložbo, katera je ena najlepših v Kranju.

Omenjena trvdka je popolnoma domače podjetje, ki razpolaga izključno z domačim kapitalom. Ima svoje lastne tovarne za izdelavo potreбnega tekstilnega blaga. Svoje prodajalne ima pa po vseh večjih mestih Dravske banovine. Kar je pa razveseljivo, je dejstvo,

da so konfekcijski izdelki, katere prodaja v svojih prodajalnah, ročno delo naših slovenskih krojačev.

Na Erjavčičevi cesti v Ljubljani, si je omenjena tvrdka na novo uredila svoje krojaške prostore, kjer je dobilo dela nad 100 naših krojačev. V času splošne gospodarske depresije, in po zaslugu raznih tujih tovarniških podjetij je bil naš krojač hudo prizadet. Zato z veseljem pozdravljamo našo domačo tvrdko, ki daje dela in zaslužka našim ljudem. Toplo pa priporočamo vsem, da se držijo gesla „Svoji k svojim“ in kupujejo oblačilne predmete pri tvrdki „Soko obleke“. S tem pomagajo našim krojačem in neposredno tudi sami sebi.

Pozdravljeni! V Kranju se je v škofiji nasebil stric našega g. župnika g. kanonik Skerbec Matej, ki je dosedaj pastiroval na prijaznem Olševku. Iskreno pozdravljeni med nami!

Malo pojasnila. Da se bodo naši obrtniki in industrijski obrati znali ravnat v zadevi po biranja občinske trošarine prinašamo najvažnejše določbe sodbe upravnega sodišča v Celju glede tega:

1. **Protizakonito** je pobiranje trošarine vseh predmetov, ki prihajajo v Kranj v svrhu predelave v obrtniških in industrijskih obratih.

2. Občinsko trošarino se sploh ne sme pobirati na trošarske predmete pri tovarniških podjetjih, skladisčih, trgovcih in tožilecih na debelo, vse do tistih, dokler ne prodajo blaga za potrošek v področju dotične občine.

3. Občinsko trošarino je mogoče uvesti in pobirati le od onih, ki so namenjeni osebni potrošnji in to le v oni občini, kjer in kadar se dajo takci predmeti v promet radi potrošnje.

4. Pravilnik o občinskih trošarinih občine Kranj je v nasprotju z zakonom v kolikor krši zgorajnja načela.

TRŽIČ

Novi grobovi. K večnemu počitku smo položili Franca Koprivnika v petek 8. t. m. Bil je star 49 let, izučen za usnjarskega pomočnika. Bil je vedno trpin. Svoja mlada leta je mnogo potoval, kakor je bil običaj mnogih usnjarjev. Kljub temu, da je preživel več let v tujini, pa je ostal zvest sin svoje slovenske matere in tudi zvest katoliškim načelom. Mnogo vrsto let je bil član Društva sv. Jožefa in drugih katoliških organizacij. K večnemu počitku so ga nosili društveniki. Kljub slabemu vremenu in neprimernemu času se je zbral le število njegovih sorodnikov, prijateljev in članov naših organizacij v sprevodu. Po težkem trudopelnem življenu naj mu Pravični plačnik podeli večni mir! Njegovim sorodnikom pa izkramo iskreno sožalje.

Umrla je na Slapu Antonija Mrak, stará 55 let, žena papirniškega delavca. Bolehala je že

Gorenje nosijo TIVAR-jeve obleke, ker so dobre in poceni

TIVAR OBLEKE

Lavtičar Josip:

Junaška doba Slovencev

Zgodovinska povest iz 15. stoletja. Godi se na Gorenjskem ob času turških vpadov.

(Nadaljevanje.)

„Če bi ga hotela?“ — je podvonil Krištof. „Saj še ni nikoli govorila o njem.“

„Da bi ne marala zanj!“ — je dejal Jurij Lamberg. „Take partije ne bo dobila vsak dan. Povej jej, ko prideš na Kamen, da bi jo Paradajzar rad peljal pred altar. Morebiti sama še ne ve o tem. Sicer pa ni več tako mlada. Če ima ženska štiri in dvajset let, je zrela za možitev.“

Ta čas je prišla v sobo gospa Agneza in slišala zadnje besede svojega soproga.

„Vem, o čem je pogovor“ — je pripomnila. „Tudi meni bi bila všeč ta zveza. S Paradajzari smo bili vedno prijatelji. Poznamo jih kot ljudi, ki lepo delajo, s podložniki in so zato priljubljeni tudi njim. Reci Anici, naj kmalu pride na Gutenbergo.“

Krištof se je poslovil in odjahal na Kamen. Povabil je brata Gašperja, naj ga premlja nekaj časa. V sobi sta ostala Jurij in Agneza sama ter nadaljevala pogovor o domačih razmerah.

„V naši družini, — tako je začel Jurij, — bodo velike izpreamembe. Krištofu se je odprla lepa prihodnost. Tudi na Gašperja se zanašam, da bo delal čast Lambergovemu imenu. Anico bova dala Paradajzaru, Franciku pa vedno govoril o belik nunah v Velesovem. Že dvakrat je bila tam, čeprav je od nas skoraj štiri ure. Rad bi videl ta samostan, o katerem sem že veliko

slišal. Toliko vem, da so ga Turki leta 1471. porušili, zdaj pa je na novo sezidan.“

Gospa Agneza je povedala soprogu, da Francika ne govoril samo o belih nunah, temveč tudi v tem, da bi postala redovnica. Grof pa je mirno nadaljdal:

„Prav nič nisem izdnenaden, ko vem, da se že od nekdaj nagiba k pobožnemu življenu. Imela je več ženinov na ponudbo. To je popolno razumljivo, ker jo imajo za izredno lepo deklico. Ne snubijo jo toliko zaradi večje dote, nego zaradi njene vzorne vnanosti. Pa jo sili tja, kamor sama noče. Sicer bi bil jaz zadnji, ki bi jej branil v samostan. Slišim, da je več mladenek iz višjih rodin pri belih nunah v ondotnem samostanu. Naj preoblečeo še našo. Dobro bo za Lambergovo plemstvo, če bo imelo iz svoje srede Bogu posvečeno mladenko, ki bo zadostovala za naše slabosti. Z veseljem bom dal, kar samostan pri vstopu pod novink zahteva.“

Gospa Agneza si ni nikdar predstavljala, da bo sprejel Jurij s tako lepimi besedami njen obvestilo o Franciku. Spoznala pa je tudi, da je zdaj najugodnejša prilika za končnoveljavni razgovor o tej važni zadevi. Poslala je po Franciku, naj pride k njima v sobo.

Mlada grofica je vstopila. Lahna rdečica je bila razlita pa njenem belem obrazu. Pravkar je dovršila dvajset spomladi rosne mladosti. Dušeslovec bi bil pa lahko čital še nekaj drugega iz sijaja njenih oči. Lepoto, ki je še ni omadeževala sapa posvetnosti.

„Izvedel sem, da bi rada stopila v velesovski samostan“ — je govoril oče z dobrovoljnimi na-

smehom. „Nič ti ne branim, ker mislim, da imaš poklic za redovno življenje.“

Kako prijetne besede za Franciko!

„Toda nič se ne mudi“ — je dostavil oče. „Poprej bom šel sam tja pogledat, da poizvem o pogojih za sprejem.“

Ni še minul teden po tem razgovoru, ko se je odpravil Jurij Lamberg v Velesovo. Ceprav je rekel, da se ne mudi, ga je gnala zdaj neka siла, da vidi samostan, kjer bo prebivala Francika vse svoje življeno. Jahal je skozi Križe na Golnik, od tu pa mimo Gorič in Trstenika proti starodavnemu župnijski cerkvi svetega Petra v Preddvoru. Njena nadvrlada je segala v tistih časih ob severni strani do koroške meje, ob južni pa prav dol do Kranja. Veležupnija, ki je imela 16 podružnic in 7 ur obsega.

Iz Preddvora je peljala Lamberga pot čez Tupaliče in Viševki v Velesovo, ležeče v zatokroženi dolini ob vznosu Kamniških planin. Z glavne poti je obrnil konja proti župni cerkvi sv. Margarete na Trati. Od tu ni bilo daleč do samostana, ki je gledal naravnost tja dol proti Ljubljani.

Gutenberški graščak je imel načudno Rakega spremiščevalca s seboj. Danes je bil sam Konj, ki je izročil samostanskemu hlapcu in stopil najprej v Marijino cerkev, lepo, nekoliko temno gotsko zgradbo. (Sedanja cerkev in samostan sta bila na novo pozidana leta 1720.).

Velesovski samostan ima starodavno preteklost. Ustanovljen je bil na podlagi pravil sv. Avguština in sv. Benedikta leta 1238. Prve bele nune so prišle iz Spodnje Avstrije. Prednico so si same volile. Oglejski očak jo je potrdil, če se ni v določenem času nihče pritožil zoper izvolitev.

več let, a na zadnje je skoraj nenašoma nastopila smrt. Pogreb je bil v nedeljo 10. t. m. N. p. v. m.

Prosветa. Vprizoričev „Boštana iz predmesta“ je kar dobro izpadla v vsakem oziru. Obisk je bil zelo dober. Režiser, kakor igralci so zopet pokazali svojo dramatično zmožnost. Občinstvo je bilo zadovoljno in splošna želja je, da se igra ponovi.

V pondeljek 18. t. m. se vrši zopet običajni prosvetni večer v „Našem domu“. Pridite!

RETEČE PRI ŠKOFJI LOKI

Igra, 1. decembra uprizori Kat. pros. društvo igro iz francoske zgodovine v štirih dejanjih „Krasna Gospa Masabelska“.

Občni zbor. Kat. pros. društvo je imelo v nedeljo 27. oktobra redni letni občni zbor. V odbor smo postavili nekaj novih moči. Tudi pri dramatiki se je naredila potrebnna reforma, kar smo že toliko let želeli. Društvo želimo, da gre z novimi močmi na novo delo.

Predavanje. V tork ob 8. uri zvečer bo imel v Društvenem domu predavanje o misijonih na Kitajskem g. Denišar, misjonar iz Ljubljane. Vabimo k obilni udeležbi.

Miklavž. Že se bliža sv. Miklavž. Zal, da se v naši dvoranah ne bo nič oglasil. Semo gotovo preveč poredni, takih pa on ne mara.

PREKLIC.

Podpisani Zupan Josip, posestnik na Hudem št. 4 preklicujem in obžalujem vse neresnične vesti, katere sem razširjal o Rožiču Francu, posestniku na Hudem, ter se mu zahvaljujem, da je odstopil od tožbe.

Kranj, dne 11. novembra 1935.

Zupan Josip, l. r.

Sv. Miklavž že kupuje

Kje?

Pri Savniku

Starološki kaplan Janez Veider.

Naši kulturni spomeniki

Novoodkrrite slike in druge zanimivosti v grgevške cerkve.

Prejšnje, sedaj pokvarjene slike so enostavno pobeliili in jih nezvona slikali. Pač pa so slikali tudi oni del nove južne stene te ladje ki odgovarja na novo slikanemu delu severne stene. Ta del naravno dosedaj še ni bil slikan, saj je bila stena šele sedaj nova, ko so cerkev razširili in vanjo vstavili tri ladje, mesto dosedanje ene. Od teh zadnjih slikah pa imamo k sreči točne podatke. Ohranil se je pri prvem oknu tik altaria napis, ki ga je slike sam izgotovil. V latinskom jeziku nam pove, da je to slikarsko delo napravil v letu Gospodovem 1455. slikar Wolfgang, ki je pripisal tudi kraj svojega domovanja, ki pa je žal tako zbrisani, da se zaenkrat ne da citati. Poglejmo torej to zanimivo delo slikarja Wolfganga, ki je dobro ohraneno. Le tri slike, ki so bile slabo ohranjene, so sneli za muzej, da se sedaj vidijo spodne starejše slike. Okrog altarja so kot omenjeno marijanske slike. Na loku nad apsido so se nam ohranile pač najlepše naše slikane gotske jaslice. Odbita je sinu desna polovica, leva pa je krasno ohranjena. Slika je skombinirana v trikotniško čelo, ki ga tvori zadnji obok pred altarem in stena nad slavolokom nad apsido. Slike se je ohrala tista polovica, ki predstavlja Jožefja in Marijo, druga pa polovica je predstavljala ležečega Jezuščka in najbrže pred njim klečeče

PREDOSLJE

Prosvetno društvo priredi v nedeljo dne 17. in 24. novembra obakrat ob 5. uri popoldan v Domu pretresljivo dramo iz svetovne vojne „Konč poti“. S tem se društvo želi oddožiti vsem našim faranom, ki so se žrtvovali v svetovni vojni. Pridite v obilnem številu, ne bo vam žal! Kdor želi naročiti vstopnice, naj javi to na telefon št. 74!

SMARTIN PRI KRANJU

Prosvetno delo pri nas prav dobro napreduje. Preteklo nedeljo smo videli naše nove igralce v uprizoričev „Dom“. Dasi prva taka predstava, tipičnega kmetskega življenja, od kar je oživel zopet življenje v našem domu, se vidi takoj spremno roko režiserja in duh volje. Večina igralcev je rešila svoje vloge prav zadovoljivo. Želimo vsi, da bi se nam kaj podobnega še pokazalo, saj smo prepričani, da bo z tako požrtvovalnostjo g. režiserja mogoč še marsikater uspeh obenem bo pa izobraževalno delo, pod to takško, doseglo ono mesto, ki je vredno takega vodstva in črez katero je postavljen za nepristransko udejstvovanje v prosvetni družini.

Prihodnje nedeljo bo ob 5. uri popoldne igra „Varuj mi dom in študiraj“, katero uprizori drugi del naših starih diletantov. Obeta se nam prav lep užitek pri tej veseli burki.

Miklavž večer bo priredilo naše prosvetno društvo na predvečer dobrotnika pridnih malčkov. Vršil se bo ob 5. uri popoldne. Vse one, ki bi radi videli obdarovanje svojih otrok naj se zglaše 1. uro prej v domu. Sv. Miklavž bo obdaril tudi pridne otroke Marijinega vrtca. Ker se ob takih prilikah nabere tudi mnogo takih, ki ne spadajo na ta večer, bo odbor skrbel da ostane ta večer na dostojni višini in bo prirejen v prvi vrsti samo našim malim.

Saj bo ta težko pričakovani stric iz nebes razveselil gotovo vso pridno mladino z praktičnimi darovi. Težav je z darovi vedno več, bo toliko bolj poiskal res vredne in pridne otroke. Obdržimo ta naš lep običaj.

Slovo. Te dni odhaja od nas naš dolgoletni organist g. Kovačič. Pri cerkvem, kakor pri društvenem pevskem zboru je porabil vse svoj vpliv in ljubezen, da je privadel petje na višino, da smo lahko ponosni. Saj je za tako veliko faro kot je naša, tudi primerno da se upelje na splošno zadovoljstvo. Pevec kot farani ga spoštujemo, ker je s svojo voljo in nesobičnim delom pokazal mnogo uspeha. Tudi z naraščajem je žel že lepe sadove. Mi se mu zahvaljujemo za vso požrtvovalnost. Mnogo uspehov tudi na novem mestu.

SMARTNO PRI CERKLJAH

Ker mi Smarčani nečemo zaostajati smo se tudi mi potrudili in prenovili cerkev sv. Martina, saj je bila že zelo potrebna.

pastirce. Oglejmo si ohranjeno polovico slike. V levem kotu sedi sv. Jožef, oblečen v meniško kuto. Nad ognjem drži ponev z belo vsebino, ki mu je vskipela, čeprav jo z veliko žlico v desnici skrbno meša. Njegov krasen obraz z belo brado in lasmi je obrnjhen nazaj k Mariji. Na glavi nosi velik klobuk. Proti sredi slike pomaknjena kleči prekrasna postava blažene Device. Nad krilom ima ogrnjen dolg bel plašč, ki ji v sijajnih gubah leži po tleh. Nežni roki sklepa v pobožni molitvi. Nepopisno mil je njen mladostni obraz, ki ga je nekoliko sklonila.

Nepokrito glavo z dolgimi lasmi ji obdaja velik nimb, dočim je Jožef brez njega. Pred obrazom je vidna odprta knjiga, ki jo je najbrže držal angel, od katerega so ohranjene le razprostre peruti, in ki je splaval prav nad božjim Detetom. Za Marijo in Jožefom je preprosta lesena odprta štalica, stoeča sredi travnika tako, da v njej raste kar trava in rožice, da se kar tu lahko paseš živinici. Pred Marijo je ležalo na tleh Dete, od katerega se je ohranil le sij. Vrhni del slike je bil odločen od spodnjega dela po nekakšnem mestnem obzidju, nad njim pa velik angel z razprostrimi peruti, ki je izpolnil ves vrhnji kot slike. Od njega je ohranjena le leva peruta. Na sredi je slika odbita, ker so tu začeli vstavljanje novi prezbiterij. — Nižje od rojstva je bila upodobljena poklonitev treh kraljev, ki so jo sneli za muzej. Spet je bil na levem sličen stoeč Jožef kot zgoraj. Spredaj je sedela na stolu veličastna Mati božja z Detetom, ki se je sklanjalo k klečečemu kralju. Ta slika je bila za polovico ožja kot rojstvo zato, ker se

GORENJEK

Zakaj je perilo na desni bolj belo?

Ker je perico za perilo na desni rabila boljše milo. Terpentinovo milo Zlatorog daje obilno gosto in belo pено, ki raztopi in izvleče iz tkanine vsako umazanijo. Z malo ročnega dela postane perilo kot da je novo, snežno belo in duhteče.

Zlatorog ovoterpentinovo milo

Slikarsko in plesarsko delo je napravil slikarski mojster g. Vomberger Jernej iz Cerkelj, ki nam je cerkev res mojstersko preslikal v lepih harmoničnih barvah. Seveda tudi zelo poscen. Z njegovim delom smo zadovoljni in smo mu za njegov trud tudi hvalenji. Tudi križev pot je prenovljen: ta dela je izvršil g. Janežič Anton iz Zalog pri Cerkljah ter se po mojstrski izdelavi vidi njegova sposobnost in trud.

Altari se zelo lepi v baročnem slogu. V velikem gospoduje sv. Martin na konju, v stranskih pa sv. Jurij in sv. Hieronim. Kip sv. Martina je napravil Ales Janežič I. 1852. stranska altarna pa je naredil Peter Janežič I. 1769. Oba Janežiča sta prava rojaka iz Zalog.

Križev pot smo blagoslovili v nedeljo dne 20. oktobra. Cerkev je bila lepo ovcenčana in ostane še do Martinove nedelje, 17. 11. ko bo ob 10. uri sv. maša z govorom.

S prenovitvijo naše cerkve smo res zadovoljni ter moramo izreči svojo zahvalo požrtvovalnim klučarjem Janezu Bolku in Jakobu Keršnarju, posebno pa moramo biti hvalenji č. g. dekanu Franetu Dolinarju v Cerkljah, da je s svojimi nasveti in trudom pomagal do tega uspeha.

CERKLJE

Igra V nedeljo 17. novembra popoldne po Kršč. nauka priredi tukajšnje Kat. prosvetno društvo priljubljeno igro „Pri kapelici“. Vljudno vabljeni Cerkljani kakor tudi okoličani!

SPODNJI BRNIK

Kaj smo vse mi in kaj bi tako radi vse imeli?

Pred par leti se je ustanovilo prosvetno društvo. In danes kje je? Nekateri so se ob oživitvi prosvetnih društev vpisali v cerkljansko društvo, ker je bolj častno, kot da bi domačega poživili, tako da sploh še ne moremo biti v domačem društvu. Pri kat. akciji smo tudi vpisani. Ali tudi ne zato, da bi se po njenih načelih kaj ravnali ali živel, samo povisujemo se večkrat radi. Pobožni smo, ali za sv. zakramente in mesečno pobožno prejemanje istih pa nismo. Za cerkev skrbimo, — ali da bi kdo drugi kaj dal. Harmonij bi tudi radi

je tu začela odprtina v apsido. Slika je bila slabno ohranjena. Sedaj je tu vidna najstarejša crnogrobska slika križanja. — Poglejmo še slike na obkrajnih stenah ladje. Na severni steni je na vrhu v oglu slikarjev patron sv. Volbenk: mladostni doprsni škop v bogatem pluvijalu, z orjaško mitro in velikim pastoralom, na katerem visi trak. V desnici drži cerkvico. Pod Volbenkom je že popisani napis slike sv. Ane Samotretje z Marijo in Jezuščkom, ki so jo morali tudi sneti za muzej, ker je zakrivala starejše slike. Še nižje dolje je naslikal Bolfang ž sv. Martina, ki mu je sedanji altar posvečen. Najbrže je ob tej sliki bila postavljena altarna miza, da je bil tu ob steni četrti altar, posvečen sv. Martinu. Sedaj je na tem mestu vidna slika Marije smrti iz prve plasti slike. — Poglejmo še slike na južni steni te stranske ladje. Pri tleh sta kamenita stebra, med njima šilast lok in nad lokom omenjena poslikana stena. Tako nad lokom je lepa skupina štirih svetnic: sv. Katerine s krasno ohranjениm obrazom in s krono na glavi. Poleg nje stoji slabše ohranjena Barbara s stolpom, nato Marjeta in nazadnje sv. Elizabeta, ki ji na levi izredno ljubezni Jezušček podaja košarico rož. Jezušček kleči na enem kolenu, ima ljubezne kodraste laske in lepo gubasto obliko. Nad to sliko v vrhnjem oglu je upodobljen doprsni sv. Jernej z nožem v roki. Tudi partija na stropu med temi slikami je lepo ornamentalno slikana in obrobljena z detajlnim okrasnim pasom. To so torej slike Bolfangove iz leta 1455.

imeli če bi ga kdo kupil. Preže smo zadnji čas dobili enga „jurja“ pa bomo vse pojedli in popili, pri nas še ni krize!

Tudi zabavljamo prav radi eden čez drugega seveda brez pravice!

O, da bi se tudi k nam kaj kmalu vrnila pravica in ljubezen do bližnjega!

STRUŽEV

Z velikim zanimanjem smo vaščani Struževca čakali na izid zadnje seje kranjskega občinskega odbora, ker smo slišali, da je na dnevnem redu tudi sklepanje o priključitvi naše vasi Kranju. Že več let se trudimo, da bi se naša vas, ki je danes pravzaprav kranjsko predmestje, priključila tja, kamor gospodarsko že zdavnaj spada. Ne malo smo bili začudenici, smo zvezdeli, da se je zadeva zavlekla. Razočaral nas je zopet enkrat zlasti gospod, ki je menda še danes predsednik JNS in vodja vseh onih uradnikov, ki so še do danes člani JNS: on je tudi, če smo prav podčeni predsednik društva upokojenih uradnikov, od katerih mnogi stanujejo v Struževem. Gospod Košnik je svojčas sam propagiral priključitev naše vasi Kranju; menda je podal celo svojo odvojeno mnenje, ko se je pred 2 leti vprašanje priključitve pri kranjski občini razmotrivalo, sedaj pa je ravno on stavil predlog, da naj se stvar proučuje, kar se z drugimi besedami pravi, naj se predlog odloži ad kalendas graecas. Upamo pa, da se bodo vendar le našla sredstva in pota, da stvar ne bo za vedno odložena. Poleg običnih interesov, ki jih imamo za priključitev doseči malo večje zanimanje kranjske občine za glavna poto, ki vodi iz Struževca do Kranja, kakor jo kaže sedaj, ko dopušča, da je glavna in najbolj uporabljiva zveza naše vasi s Kranjem vsak čas vsled poplave neuporabljiva. Znano je, da naša cela vas uporablja za pešoj vojo v Kranj skoraj izključno pot, ki vodi ob Savi skozi stari drevored. To pot je prejšnji občinski zastop lepo popravil ter izpeljal še eno paralelnjo pot tik ob Savi, ki je bila zlasti našim letoviščjem zelo priljubljena.

Zadnja leta so začeli lastniki Majdičeve elektrarne dvigati savski jez. Posledica tega dviga je višji vodostaj reke Save, ki je že tako visok, da preplavlja občinsko pot v starem drevoredu ob Savi skoraj stalno, tako da ta pot sedaj ni več uporabna. Do danes pa še nismo čuli, da bi kranjska občina proti tej nmetno povzročeni poplavami svoje poti kaj ukrenila. Posledica višjega vodostaja Save je tudi, da je nadaljnja pot, ki vodi od starega drevoreda do naše vasi pri vsakem deževju preplavljena ter neuporabna, tako da moramo v takih dneh, če hočemo v Kranj, napraviti velik ovinek. Utegne kdo opozoriti, da si vendar ne bo pustila cela vas kar meni nič tebi nič odvzeti glavno prometno pot, posebito, če oblast ni dala dovoljenja za zvišanje savskega vodostaja. Tudi mi Struževčani smo bili tega mnenja. Čim smo zapazili, da se vodostaj Save poslagoma a stalno zvišuje, podali smo se večkrat do gospoda sreskega načelnika dr. Ogrinu ter mu svoje križe in težave potožili ter proslili, da se temu odpomore, pa naše pritožbe žal še do danes niso rešene. Upamo pa, če se nam posreči, da pridevimo v občino Kranj in če bomo imeli tudi kakega zastopnika naše vasi pri kranjski občini, da se bo potem kranjska občina za nas zavzela, ter doseglja, da se nam ne bo smela glavna prometna zveza brez našega pristanka odvzeti.

PODREZJE

Naše slov. kat. izobraževalno društvo prihaja že s tretjo prireditvijo, odkar je oživel iz prisiljenega spanja. Niso nam toliko škodovali kakor so mislili, kajti s tem prisiljenim odmorom so nam dali priliko spoznati kajčem, kar je naše društvo. Počivali so na kajčem, smo se ga sedaj okrenili

Hotel »Stara pošta« Kranj

Igra: Jolly Jocker in Zajc-ev jazz. — Poskrbljeno je za Martinovo gos, bobne in potice. Izborna vina po najnižji ceni. — Začetek ob 5. uri popoldan. — Vstopnine ni.

Z

vso vnemo in vsem srcem, da nadomestimo tisto za kar smo bili prikrajšani.

Na občnem zboru smo ustanovili dramatični odsek, ki naj skrbi, da bomo zabavali naše dobre ljudi s pošteno zabavo in jim poleg zabave nudili tudi pouka in vzgoje. In tako igro, pre-tresljivo dramo, ki bo gotovo zadovoljila prav vsakogar bomo igrali v nedeljo 24. novembra popoldne. To je prelepa igra „Zupnik iz cetečega vinograda“, ki je pri vseh, ki so jo videli, zapustila lep spomin in zadovoljila prav vsakogar.

NAKLO

Oglas! — Pozor! Pod zvonom sv. Petra ima neka kuhinja na prodaj, dasi precej rabljen — pa vendar še dosti ohranjen kotel za kuhanje denunciacij. Ker so zaloge še poine — odjemalcev pa v teh „kritičnih“ časih splošni za tako, doma kuhanio blago — je cena izredno nizka; samo toliko, kot se je neki „mandarin“ izrazil, da se pokrije dolg, ki ga je po njegovi izjavi pusti g. Špendal v Naklem. Neke mu slokemu gospodku priporočamo, da stisne jekiz za zobe in spravi „smrkavec“ in podobne izraze za njemu enake tovariše v obupnem položaju, ker barometer zelo pada tudi pri nas v Naklem. Zelo smo mu pa Naklanci in tudi g. Špendal hvaležni, da je povedal zakaj, da je kaplan izgubil solo. Ko bo stvar dozorela — bomo seveda širši javnosti poročali o tej zanimivosti.

OLŠEVEK PRI ŠENČURJU

V nedeljo, dne 10. nov. 1935. je bil za Olševke vesel in bridek dan! Bilo je bridko, ker se je ta dan poslavljalo olševski dušni pastir — gospod kanonik Škerbec Matej. Osem let je deloval na Olševku z največjim uspehom. Toda neizprosna bolezna mu je vzela vid. Kljub popolni slepoti je z želesno voljo še dve leti vršil vsa dušnopaštirska opravila. Zdaj se je odločil, da odide v Kranj v tih mir. Olševčani so se le težko spriznili s to odločitvijo. Ali vse prošnje naj ostane, so bil zaman! Zato so se Olevčani v nedeljo poslovili od g. kanonika tako ljubeznivo, da je bil dan težkega slovesa obenem tudi vesel dan. Saj so Olevčani poka-

zali, da so njih srca še vedno krepko navezana na Cerkev in duhovnika! Odhajajočemu g. kanoniku so priredili za slovo nepričakovano uspelo akademijo, pri kateri so se krasne pesmi cerkvenega zbora pod takirko g. Nagliča Jakoba vrstile s številnimi govorji in deklamacijami pod vodstvom ge. Ferjan Marije, ki je za to priliko zložila celo vrsto nežnih in duhovitih pesmi! Proslavljalji so g. kanonika kot modrega in vnetega dušnega pastirja, kot pozrtvovalnega narodnjaka, ki je v Istri dolga leta budil narodno zavest in pod fašisti odločno pokazal neustrašeno zvestobo slovenske misli, kot moža z želesno voljo, ki ga niti izguba vida ni mogla streti pri njegovem delu! V zahvalnem govoru je povdaril g. kanonik, da ga poslovilna akademija najbolj veseli zato, ker mu je jasen dokaz, da je olševska mladina zmožna tudi lepih in velikih del! Vzel je slovo z željo, naj ta mladina ostane tudi v prihodnje zvesta Cerkvi in izobrazbi! Bog izpolni njegove blage želje!

Gospodarstvo

Razstava sadne izbire za Gorenjsko.

Sresko načelstvo v Kranju je s pomočjo okrajnega kmetijske odbore sestavilo zbirko sadne izbire jabolk za Gorenjsko, od vsake vrste par plodov. Zbirka se nahaja v posebni stenski omari na hodniku sreskega načelstva, tik uradnega lokalna kmetijskega referenta.

Omara bo po možnosti stalno na tem mestu, le ob pondeljkih bo razstavljena na Glavnem trgu v Kranju v občinski hiši. Priporoča se, da si sadjarji ogledajo to zbirko gorenjske sadne izbire, da se seznanijo z vrstami, ki so primerne za gorenjske kraje. To je posebno važno za kmetovce, ki nameravajo zasaditi novo sadno drevje, a tudi za one, ki misljijo neprimerna drevesa precepiti. Dobro bi bilo, da občine in kmečke organizacije, zlasti sadarske podružnice opozorijo kmečke sadjarje, da si ob priliki ogledajo razstavljene vrste sadja.

„Runo“ Tržič
nudi za jesen

Garantirano nepremočljivo juhtovino	usnje za moderno damske konfekcijo (pasove, in dr.)
boks	usnje za sukniče itd.
ševrete	itd.

MALI OGLASI
Za vsako besedo v malih oglasih se plača 0,50 D. Najmanjši znesek je 6 Din

Otomane, divane, modroce in vsa v to stroko spadajoča dela vam nudi najceneje ter se priporoča Viktor Toneje tapetnik, v hiši g. F. Ažmana.

Priporočam svojo zalogu vseh vrst dežnikov. Sprejemajo se popravila in preobleke. Izvršujem jih točno in solidno
Jenko Alojzij
dežnikar
KRANJ, (poleg trgov. g. Jazbeca)

Važno! Modroce! Otomane, spalne divane itd. izvršuje solidno in po nizki ceni Bernard Maks, tapetnik, poleg Stare pošte, Kranj.

Fotograf Rovšek izvršuje poročne slike s 25% popustom. pride tudi na dom brezplačno. Slike za legitimacije stanejo štiri samo Din 25.— Kranj, Cojzova 4 (pri pokopališču).

Oddasta se takoj dobro vpeljani trgovini s čevljimi na Jesenicah in v Kranju z blagom in inventarjem v lastno režijo. Potreben kapital po dogovoru. Natančne informacije dobite pri Jadranško posavski čevljarni — Kranj.

Odda se soba v sredini mesta gospodu. Naslov v upravi.

Prodam po nizki ceni 2 slamoreznici dobro pravljeni, Perič — Naklo.

Sobo z eno eventuelno dvema posteljima oddam takoj. Pirnat, pek, Primskovo.

Sostanovalko skromno in pošteno sprejemem. Naslov v upravi lista.

Sobo z dvema posteljima se takoj odda. Naslov v upravi lista.

Sigurno si boste najlaže izbrali

Damski plašč, moško sukno, kratki površnik, nepremočljivi Hubertus, Trenčko, obleko, smučarsko obleko, hlače, pumparice, volneno odejo, zaveso i. t. d.

Za dame, gospode in deco v naši novo otvorjeni prodajalni v Prešernovi ulici.

Kroj in izdelava prvovrstna. Dobro blago in skrajno nizke tovarniške cene. Ogromna izbira.

Naši izdelki so ročno delo slovenskih krojačev — domaći proizvod!

SOKO OBLEKE

Prešernova ul. KRANJ Tavčarjeva 6.
(poleg lekarne Šavnik)

Pralnica, svetlolikalnica, kemična čistilnica in barvanje oblek

F. Potočnik, Kranj

Vljudno naznanjam, da sem **preselila** svojo obrt iz Jenkove ulice št. 4 (Rožna ulica št. 90.)

na **Bleiweisovo c. 29.**

(na Podrtini v Prevčevi hiši, poleg salona g. Vajta)

Priporočam se Vam za nadaljnjo cenj. naklonjenost z zagotovilom, da bodem izvrševala naročila točno in po najnižjih cenah.

Z odličnim spoštovanjem

Mara Potočnik

HRANILNICA in POSOJILNICA v KRAJU

(Ljudski dom) r. z. z n. z.

Sprejema hranične vloge in tudi vloge na tekoči račun. — Hranilne vloge se lahko vplačujejo tudi potom poštnje hraničnice in so vlagateljem tozadevne položnice na razpolago.

Nove hranične vloge se obrestujejo po dogovoru in se izplačujejo vsak čas brez napovedi.

Hranilne vloge se obrestujejo najugodnejše.

Oglejte bogato zalogu vseh predmetov v trgovini

B. Rangus Kranj

I. zlatarska delavnica na Gorenjskem potem šele naročite, kaj naj Vam prinese.

Pri Jazbecu v Kranju

dobite vse kar potrebujete za zimo:

Suknje
Površnike
Trenchcoate
Hubertus plašče
Damske plašče
Vsekovrstne obleke
Moške obleke v veliki izvedbi.

Klobuke po konkurenčnih cehah.
Zimsko perilo itd.

Priporoča se

Albin Jazbec Kranj

največja trgovina z oblekami na Gorenjskem